

Nr 274.

Av herr Hällgren, om ökat anslag till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdsvägar.

En stor del av vägarna i det allmänna vägnätet äro tillkomna långt före den tid man började använda sig utav biltrafik. Särskilt är detta fallet med våra bygdevägar. Dessa anlades såsom förbindelseleder mellan bygdesamhällena och mellan dessa och städerna. Så mycket som möjligt sparande den odlade jorden kommo vägarna att följa stigar och skogsvägar, avsedda som de voro att befrämja framkomsten av fotgängare och fordon med djur som dragare. Vägarna äro därför oftast smala och krokiga, ha skarpa kurvor med dålig sikt samt gå över backar som äro svåra att trafikera med lastbilar. Eftersom samhällena vuxit till och trafiken ökat samt övergått från dragare- till biltrafik ha framkomstmöjligheterna på dessa vägar betydligt försvårats. Behovet av ombyggnad och förbättring av dessa bygdevägar är mycket stort. Även i sådana fall där det ansetts lämpligt bygga ny väg mellan samhällena utan att begagna sig utav den gamla vägen har förrättningsman betecknat det upprättade vägförslaget såsom ombyggnad och förbättring av väg. Uti länsstyrelsedomar och vägförvaltningarnas arkiv ligga massor av vägförslag som avse ombyggnad och förbättring av bygdevägar. Då flerårsplanerna uppgöras håller man sig inom ramen för de anslag som kunna påräknas för de närmaste åren, varför någon fullständig redovisning för det verkligt föreliggande behovet av ombyggnad och förbättring av bygdevägar icke kommer till synes. Överrevisorerna för väg- och vattenbyggnadsväsendet synas vitsorda behovet då de anföra »att den snäva begränsningen av vägbyggnadsverksamheten otvivelaktigt vore ägnad att ingiva allvarliga betänkligheter, särskilt med hänsyn till den starkt ökade vägtrafiken och det stora behovet av omläggning av vägar för vinnande av större trafiksäkerhet». Hittills utgående anslag till ombyggnad och förbättring av bygdevägar skall även användas till bekostande av tillfartsvägar till broar. Med hänsyn till givna direktiv läser anslaget till förstärkning och förbättring av vägar endast i begränsad omfattning kunna användas till ombyggnad av bygdevägar. För vägunderhållets rationella bedrivande med utnyttjande av den maskinella driften vore ombyggnad av vägen till större fördel än att fortsätta med ett dåligt vägunderhåll på en dåligt byggd väg. På många håll i landet skulle under vissa delar av året arbetskraft till sådana

ombyggnadsarbeten av bygdevägar kunna erhållas, när denna arbetskraft ej har full sysselsättning inom andra näringsgrenar.

Med hänsyn till det stora behovet av ombyggnad och förbättring av bygdevägar hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av bilaga till 1947 års statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar för budgetåret 1947/48 måtte anvisa ett reservationsanslag av 10 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 23 januari 1947.

Elof Hällgren.
